

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună

Redactor: P. BOȘOROGAN

CRUCEA LUI CHRISTOS

Crucea lui Christos nu este o discuție academică. Ea este un fapt istoric, în jurul căruia se concentrează speranța noastră și în care avem viața vecinică. Nu este alt fapt al istoriei antice care ar interesa astăzi pe oameni. Marșul lui Xenofon cu cele zece mii este o istorie interesantă, dar cu-i îi pasă de grecii lui? Darea de seamă alui Plato despre moartea lui Socrate, astăzi nu mai stoarce lacrimi din ochi. Slava templului lui Solomon a căzut demult în praf. Paterno-ul cu toată frumusețea lui măreață, pare a fi din alta lume. Gibon și Ferrero ne-au dat un tablou intim despre măreția pe care a avut-o Roma, dar diplomatul roman cel mai bine cunoscut astăzi peste tot pământul, este acela care a venit în contact cu un iudeu care era să fie răstignit — Pilat din Pont. Papini a pus bine întrebarea, „Cine este astăzi înfocat pentru Cezarul sau în contra lui? Unde sunt Pla-

toniști?“ Crucea este singura care rămâne din ruina societății vechi, care interesează în chip vital lumea modernă.

Cu toate că mulți nu sunt în stare a aprecia ce a însemnat Creștinătatea pentru civilizație, aceasta însă nu-i distruge câtu-și de puțin influența. Soarele încă tot strălucește peste cei răi și peste cei buni deopotrivă. Ca se aducă foloase peste cei buni, el trebuie ca să aducă și peste cei răi. Crucea, în timp ce aduce foloase celor ce o onorează, prin însăși natura ei, ea aduce foloase și celor ce n'o onorează. A-ți închipuii o lume fără de un Buda, un Sofocle, un Shakespeare, un Newton, un Watt, și chiar o lume fără de un Moise este cu puțință, dar este cu totul cu neputință pentru noi a înțelege despre o lume fără de biserici, spitale, aziluri, institute pentru bătrâni, orfeline, școli publice,

în multe cazuri o lume fără de Universități, pentru-că celea mai multe din instituțiunile noastre, au fost întemeiate de oameni creștini, cu scopuri de-a pregăti păstori educați.

Ar fi o lume fără jumătate din cărțile ei, pentru-că jumătate din cărțile cari au fost tipărite au aface cu Christos într'un fel sau altul. Ar fi o lume fără literatura renumită. Nu ar fi „Comedia Divină, Raiul Pierdut, Călătoria Creștinului, *Biblia*“ Este în general recunoscut că literatura se datorește Bibliei mai mult ca ori cărui alt izvor.

Ar fi o lume fără de arta ei renumită, fără de „*Mona lisa*“, „*Pogorârea de pe cruce*“, „*Christos înainte lui Pilat*“, fără de tablouri zugrăvite în capela *Sistina*. Muzica și-ar fi pierdut cea mai mare inspirație a ei.

Pe scurt, ar fi o lume fără catedrale, fără de crăciun, fără de motiv de a trăi, fără de dinamic de dreptate, fără de o adevărată cunoștință despre Dumnezeu, fără nădejde viața aceasta și fără asigurare de una mai bună.

Mulți socotesc că propovăduirea crucei este o nebunie, dar ea încă și acuma este puterea lui Dumnezeu spre mântuire. Lumea a avut lipsă de aceasta putere, ca să învingă păcatul și fărădelegea. Dumnezeu a dat-o.

Glorie Numelui Său Cel Sfânt.

P. Andrișan.

Ce se facă păcătosul!!

Psalm 32 : 5. 6.

Notează bine, datorința păcătosului este, de a-și recunoaște păcatele și a se ruga de iertare lui Dumnezeu. Înaintea căruia nici cerul nu este curat. Ce fel de om evlavios ești tu, dacă nu-ți recunoști păcatele? Dumnezeu iartă numai pe păcătoșii sinceri. Pe mândrii și pe cei ce se văd sfinți în ochii lor, îi păstrează pentru judecată. Totuși să nu zici: Eu vreau să păcătuiesc, căci trebuie ca să am păcate și să mi le recunosc căci altfel Mântuitorul nu are ce ierta și ce răscumpăra și El doar trebuie să fie Mântuitor și răscum-părător. Tu ești păcătos din fire și păcătuiești mereu și fără de aceasta șoaptă satanică; și astfel îți lipsește mereu o năzuință tot mai sinceră, după o viață adevărată evlavioasă.

Și numai atunci vei cunoaște și recunoaște într'adevăr păcatele tale, când te vei năzui, (sili) a trăi fără de păcate.

Oamenii cei mai evlavioși sunt cei mai mari păcătoși în ochii lor: căci din ce se vor năzui a duce o viață mai sfântă, cu atâta se vor simți mai păcătoși.

Tot cel ce nu vinează după sfințenie, nu va găsi nici nu va cunoaște păcat în sine. Cel evlavios nu va recunoaște numai că, el este păcătos, ci își va cunoaște chiar păcatele lui.

Mulți din cei ce se numesc păcătoși și săraci nu voesc a-și mărturisi înaintea Domnului păcatele lor cu sinceritate și astfel și rugăciunea lor nu este binevenită, nici nu este la vremea potrivită. Astfel de oameni, când li-se face cunoscut păcatul ei se revoltă, își ascund și tăgăduesc vina, ei voesc a se înfățișa ca sfinți însă a se năzui spre sfințenie nu vor.

Păcătoșule, nu te ascunde cu păcatele tale, ci vino înaintea Domnului, așa cum ești; spunei Lui și cunoaște-ți sincer slăbiciunea păcatelor tale, roagă-te ferbinte și mărturisește lui Dumnezeu toate păcatele tale, promite Domnului îndreptare și cere ajutor la aceasta în numele Fiului Său Isus Christos. — Altceva nu vei putea face, decât acestea două lucruri, să-ți mărturisești păcatele și să ceri iertare.

Prov. 28 : 13

Blințineanu.

MERSUL LA BISERICĂ.

Știm că biserica este edificiul consacrat cultului religios, adunarea credincioșilor; se mai numește și casa de rugăciune, unde poporul se adună ca să se închine lui Dumnezeu. Deci Biserica este un loc special unde omul se întâlnește cu Dumnezeu, comunică cu El, și pri-

mește ceva răspuns dela El. O, ce loc minunat, ce loc sfânt este acela unde doi sau trei se adună în numele lui Isus, pentrucă e de față în mijlocul lor. Nu e mirare că servul Domnului a scris către Evrei: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei“.

Câți sunt, însă cari a părăsit casa lui Dumnezeu, „adunarea noastră“!! Câți sunt azi cari numai de biserică să nu le vorbești, cari mai bucuros vor petrece ziua Domnului la povești și minciuni, în localuri unde numai numele lui Dumnezeu nu se mărește, decât o oră în casa de rugăciune!! Ei zic că se pot ruga și acasă și în lucru și ori unde. Alții zic că și biserica este un lucru numai de interes bănesc. Și acolo trebuie numai bani și iară bani. „Deci, decât să dau bani, mai bine stau acasă“.

Considerând faptul acesta din tot punctul de vedere, eu mi-am tras concluzia că sminteala este în oamenii de acest soi și nu în Biserică.

Ei nu iubesc pe Salvatorul Isus și nici nu-L urmează. Iar Biserica lui Christos, care e și o școală de pregătirea vieții pentru Impărăția lui Dumnezeu, nu numai că ei nu-o suportă, ci însuși au părăsit-o. Dacă era bine și practic ca creștinii să trăiască independenți unii de alții, fiecare să facă ce vrea, Christos și Apostoli Săi nu organizau Biserici. Dar Apostoli Domnului au știut bine că Biserica este un institut de cea

mea mirare, că nu poate un cuvânt să vorbească românește. Imi spune: „Sve razumim, ali ne mogu da govorim“ „Totul înțeleg însă nu pot să vorbesc“. Imi spune că e din România și de 12 ani e măritată în Jugoslavia și a uitat limba românească în întregime. Am întregit-o de părinți și frați, dar nu mi-a putut răspunde fiind-că lacrimile îi umplură fața și suspinul nu o lăsa să vorbească. Am vorbit cu fr. și el mi-a spus că de loc e din Ucraina și are un frate ce e predicator și e exilat în Siberia din cauză că a predicat Evanghelia poporului său. Plâng amândoi, văzându-se 2 străini în țară străină, însă nimeni nu-i înțelege și nu-i poate pricepe, decât poate acela ce e ca ei, străin, sărac și bolnav. O farfurie cu cireșe și o bucată de pâine e pe masă, aceasta e amiaza lor azi, iar mâine dacă vor lucra, vor putea să-și cumpere.

(va urma)

DELA CREȘTINISM LA BUDHISM.

După Teuf. Bte.

Aceasta mișcare prinde rădăcini tot mai întinse în jurul său. Cunoscutul agent politic internațional în țările accidentale Trebits Sincolm, născut în Paks Ungaria, studiază în Germania și Canada teologia în anii 1888—1901 și devine duhovnic în

Anglia, în scurt timp devine Monah Budhist.

El zice: „Eu am pătruns prin viață cu ochii deschiși și văzători. În jurul meu n'am găsit altceva decât suferinți, decât grijuri și iar grijuri mai mari, cari inundă o generațiune întregă cu origiile sălbatice de iazuri și cu o tot mai mare turmentare de egoism.

Deci precum și eu sunt un om ca alții, așa m'am dat și eu să caut după fericire, îndată după ce am pășit afară în lume, întocmai ca și alții, n'am putut să o găsesc. Un timp îndelungat am fost duhovnic, înse cu cât medităm mai mult, cu atâta putem crede mai puțin și în sfârșit am pășit afară din biserica creștină.

Am căutat calea fericirii la Plato, Socrate, Kant, Nitsce și Schopenhauer. Am căutat fericirea în goana după bani, după glorie și putere. Inse din ce mă oboseam mai mult, dince constatham nestatornicia tuturor acestor lucruri. Viața mea era nefericită: și am ajuns la idea, că viața este o tragedie și așa am întors vieții spatele și am devenit budhist“.

Așa buchinând numai foarte puțin vor trece la budhism, însă idea budhistă câștigă înținare la mulți. Când toată plăcerea lumii moderne nemulțumit fiind o părăsește, crede că va găsi fericirea în disprețul lumii budhiste. Trebits Lincoln zice chiar: „Se poate spune cu siguranță,

că lupta cea mare dintre budhism și creștinism în Accident este deja introdusă și tot așa de sigur se poate aștepta, că aceasta luptă va fi dusă până când creștinismul va fi stîrpit cu totul. De sute de ani creștinătaea trimite misionari în China, ca să aducă chinezilor o învățătură, care a condus țările europene la cele mai crîncene războaie, la vărsări de sânge, la ură, la o luptă de prăbușire a întregii organizații economice. Astăzi este sosit ceasul pentru budhiștii chinezi, de a trimite misionari în Europa și America, ca să răspîndească între popoare învățătura adevărului budhist, că avaritatea, zgârcenia, egoismul și brutalul lor materialism le vor aduce numai stricăciune“. Aceasta învățătură însă nu va prinde, căci „Creștinătaea“ Accidentală tot așa de puțin o va îmbrățișa, precum a îmbrățișat și învățăturile lui Isus, că a învățat cu mult mai lămurit și mai mult decît atîta, El singur a trăit învățătura cea propagat-o.

Lumei nu-i lipsește o învățătură nouă, ci o înnoire, spre o viață nouă : „Mântuire“.

Tr. P. Boșorogan.

Misionarii noștri.

Cu nespusă de mare bucurie aducem la cunoștința frățietății noastre, că Dumnezeu ne-a cinstit cu mari bucurii în zilele de 3, 4 și 5

Iulie a. c. când a trimis în mijlocul nostru pe cei doi misionari iubiți; în persoana fr. Valter Creched, misionar american în Basarabia și fr. D. I. Vranceanu, mare artist de canto, care a debutat pe scenele multor și mari centre Europene, ca Neapole, Roma, Milano (unde ia lecții dela marele măestru rus Șaliaplin, la al cărui sfat pleacă la Moscova apoi este angajat la Opera Imperială din Petrograd), cântă înaintea sultanului Abdul Hamid în Instambul (Turcia), care îl decorează pentru vocia-i minunată cu decorația de argint. După război se retrage din viața artistică la țară; în timpul din urmă este angajat ca profesor de muzică la Liceul din Tichina (Basarabia), în care timp Domnul îl chiamă; să-l facă un troubadur al Sionului. După afirmațiunile D-sale, după ce a cântat aproape un sfert de veac spre slava deșartă a oamenilor, deacuma va cânta restul vieții spre slava Aceluia care a avut milă de el și l-a chemat la Sine în timpul cel mai potrivit.

Comunitatea noastră a avut fericirea să aibă pe acești scumpi oaspeți, în trei zile consecutive, în trei din centrele ei și anume: în Sibiu (la frații români și la germani), la Simeria și la Alba-Iulia (Partoș).

În toate locurile adunările a fost cercetate în număr mare, frățietatea și publicul auditor au rămas uimiți de darul cu care a fost dăruit acest frate iubit. Auditorul a rămas însă

mult edificat și pentru aceia că Dumnezeu Și-a luat pentru Sine pe acest suflet și acuma îl folosește spre slava Sa. Credem că în urechile celor ce au fost de față și acuma mai vibrează echoul puternic al voci neuitatului Vranceanu. — Dela Alba-Iulia cei doi misionari au plecat la Cluj, unde asemenea au adus multă cinste Numelui Domnului, prin lucrarea lor. Dela Cluj am plecat la Oradea-Mare, unde în decursul zilei am făcut împreună o vizită fratelui Dr. Gh. Simonca avocat, care ne-a primit cu cea mai mare bunăvoință și dragoste frățiască; iar siara la biserică, Domnul S'a mărit prin lucrarea și misiunea sfântă a celor doi servi ai Săi. De aci am plecat la ședința com. țăr. la Dezna, de unde ne-am despărțit, frații misionari fac un turneu de misiune prin unele centre din țară, spre a face cunoștință cu frații noștri. Rugați-vă pentru pacea lui Israel.

Bucurați-vă în Dômnul.

P. Boșorogan

Președ. Comunit. Alba-Iulia

RUGA.

*Prin rugă totul se 'nplinește,
Tot ce e nobil pe pământ
Din ea de-apururi isvorește,
Doar voie bună și Duh Sfânt.*

*In rugă mamele închină
Copilul lor lui Dumnezeu,*

*Dorind ca binecuvântări să vină,
Pe prunc să-l apere de rău.*

*In rugă tânărul și'ndreaptă
Privirea cătră ceruri sus,
De unde el cu dor așteaptă
Semnul iubirii lui Isus.*

*In rugă biruit-a Domnul
O lume plină de păcat,
Și-a îndreptat-o către tronul
Lui Dumnezeu, cel îndurat.*

*In rugă — apostolii pornita-u
Să împlinească lucrul lor,
Și'n gând și'n cugete uniți,
Au fost lumină la popor.*

*In rugă afli vindecare
De răni grozave și păcat,
Deci roagă-te fără 'ncetare
Și vei fi, pe veci salvat.*

* * *

„Păcatul ascunde pe Dumnezeu din 'naintea omului, însă niciodată pe Om din 'naintea Lui Dumnezeu“.

Luminătorul.

Botezuri.

În ziua de 19 Iunie în comuna Sebeșel plasa Hațeg s'a ținut botezul a 4 suflete, cari au depus o bună mărturie despre iertarea păcatelor lor prin Domnul Isus. Actul sfânt a fost îndeplinit de cătră presbiterul cercului, fr. D. Cornea.

O mulțime de popor a asistat la aceasta serbare. Evanghelia a fost

cetită dela Luca 3:1—3. Biserica din Ciula-Mare a servit cu cântări.

* * *

În ziua de 20 Iunie Dumnezeu ne-a cinstit o mare bucurie, în comuna Nicolinți (Jugoslavia) unde au fost botezate 13 suflete în Numele celui ce a fost mort și a înviat.

De dimineață, au început să sosească frații și prietenii din toate părțile, iar la ora 1 d. m. am plecat la apă, unde am fost însoțiți de un număr mare de popor; care a privit actul sfânt și a ascultat cuvântul Domnului, predicat după Faptele 8:26—39. Corul vocal din Straja a servit cu frumoase cântări spirituale. Botezul a fost îndeplinit prin fr. predicator Bălgrădeanu Avram — Harul Domnului peste cei noi botezați.

◆◆◆

Botez în Straja, Jugoslavia.

În ziua de 24 Iulie a. c. noi frații din Straja am avut o bucurie cu ocazia unui botez, când o familie, asemenea casei Lidiei, a mărturisit că vor urma Domnului toată viața lor. Această familie este o mamă, două fice ale ei și un jînere al ei. Cu lacrimi în ochi au privit ascultătorii când mama a fost botezată prima dată, a doua oară fica mai mare, iar a treia oară fica ei mai mică împreună cu bărbatul ei. Bucuria acelei mame n-o vom uita multă vreme și cuvintele ei (cari le-a zis în fața mai multor frați: „Mulțu-

mesc Domnului Isus că m'a ajutat să pot primi botezul odată cu casa mea". Câte familii sunt, unde acei ce-s mântuiți au uitat cuvintele Domnului Isus care a zis: „Du-te la ai tăi și spune-le ce ți-a făcut Domnul"! Această mamă bătrână n'a știut carte, n'a știut să predice, ci a știut să se roage și să plângă mult, până bucuria ei s'a împlinit ca ea să păsească prima dată în apă, iar după ea copiii ei pentru care s'a rugat.

Cei botezați sunt din Bela-Crkva (Biserica-Albă) însă bărbatul este din Istria (Italia).

Corul fraților din Iann-România ne-a servit cu cântări spre slava lui Isus Christos.

Bălgrădeanu Avram.

BCU Cluj - Central University Library ◆◆◆

La fondul casei săracilor. Au mai donat: Ionica Ioan, Sântimbru 500 Lei, Bis. Hălchiu, 300, Todea Ioan Balșa 200, Crișan Onesim Rădești 100, Eug. Pop Sighișoara 100, Z. Stoica Cincul 100, Popa I. Lupeni 100, Ranca I. Păjida 100, Soc. femeilor Noșlac 50, Oltean D. Lupeni 50, Broscătan Gh, Blaj 50, Bucșa Gh. Lupeni 50, Niciu I. Lupeni 50, Borea P. Lupeni 40, Maier I. Bicău 35, Polhac N. Lupeni 20 Lei.

RUGĂM,

**cine știe cum se pot stabili
strugurii?**